

CONV 350/02

WG II 14

NOTE

fra:	sekretariatet
til:	Arbejdsgruppe II
Vedr.:	Kortfattet referat af mødet fredag den 4. oktober 2002 under forsæde af kommissær António VITORINO

Femte møde i Arbejdsgruppe II (chartret/EMRK) fandt sted den 4. oktober 2002 kl. 14.30-17.30 under forsæde af kommissær António Vitorino.

1. Effektive retsmidler og enkeltpersoners adgang til De Europæiske Fællesskabers Domstol

Formanden gjorde gruppen opmærksom på arbejdsdokument nr. 21, der på grundlag af flere forslag fra medlemmer af gruppen og andre medlemmer af konventet giver en oversigt over spørgsmålet om retsmidler og enkeltpersoners adgang til Domstolen inden for rammerne af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse. Formanden understregede, at selv om dette emne naturligvis har forbindelse til det generelle spørgsmål om grundlæggende rettigheder, er det uafhængigt af såvel spørgsmålet om en eventuel integrering af chartret i traktaterne som spørgsmålet om Unionens tiltrædelse af EMRK.

Gruppen påhørte først en redegørelse fra Jacob Söderman, Den Europæiske Ombudsmand, der er observatør i Det Europæiske Konvent, for hans forslag til artikler om retsmidler (domstolsprøvelse m.v.) i forfatningstraktaten (jf. dok. CONV 221/02 CONTRIB 76). Jacob Söderman foreslog bl.a., at det i denne traktat stadfæstes, at medlemsstaterne er forpligtet til - sådan som Domstolen allerede har udledt af artikel 10 i TEF - at sikre, at de nationale domstole yder en effektiv beskyttelse af de rettigheder, som EU-retten garanterer. Jacob Söderman foreslog endvidere, at ombudsmanden får myndighed til at indbringe sager vedrørende de grundlæggende rettigheder for Domstolen, og at der tilvejebringes et retsgrundlag for harmonisering af de fælles europæiske forvaltningsretlige principper.

Gruppens drøftelse drejede sig om tre alternativer, som er anført i formandens arbejdsdokument nr. 21.

Et stort flertal af talerne var imod tilvejebringelsen af en ny retlig procedure med særligt sigte på beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder (i lighed med "Verfassungsbeschwerde" eller "recurso de amparo", alternativ A i arbejdsdokument nr. 21). Det blev understreget, at såfremt chartret inkorporeres i forfatningstraktaten, vil de nuværende retsmidler, som findes i EU-systemet via artikel 230, stk. 4, og artikel 234 i TEF, være til rådighed for borgerne sammen med de rettigheder, der følger af chartret, hvilket selvsagt vil være af stor værdi for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

Nogle medlemmer bemærkede, at der vil være mangler i domstolsbeskyttelsen, navnlig som følge af betingelsen i artikel 230, stk. 4, i den nuværende TEF, hvorefter sagsøgeren ikke blot skal være umiddelbart, men også individuelt berørt af den anfægtede retsakt. Disse medlemmer foreslog derfor en begrænset omformulering af artikel 230, stk. 4, i TEF med henblik på at afhjælpe disse mangler (alternativ B i arbejdsdokument nr. 21). Endvidere blev der rettet kritik mod de begrænsninger af Domstolens jurisdiktion, der findes inden for den nuværende søjle 3, samt den manglende beskyttelse mod retsakter vedtaget af EU-organer såsom Europol.

Endvidere gav en række talere, uden at ville benægte eksistensen af visse punktuelle mangler, udtryk for generel tilfredshed med den måde, hvorpå den nuværende ordning med retsmidler fungerer, og advarede mod enhver dybtgående ændring af denne ordning, herunder især den "arbejdsfordeling" mellem den nationale dommer og EF-dommeren, der følger heraf. Det blev navnlig anført, at

en sådan dybtgående ændring kan medføre en betydelig arbejdsbyrde for Domstolen, hvilket vil kunne forlænge sagsbehandlingen og dermed skade en effektiv beskyttelse af borgerne. Nogle talere var af hensyn til nærhedsprincippet interesseret i, at der i traktaten skal kunne indføres en forpligtelse for medlemsstaterne til at stille effektive retsmidler til rådighed på nationalt plan til sikring af de rettigheder, som EU-retten garanterer (alternativ C i dokument nr. 21).

Formanden konkluderede, at spørgsmålet om en reform af artikel 230, stk. 4, i TEF og dens institutionelle konsekvenser skal drøftes samtidig med andre aspekter såsom grænserne for Domstolens kompetence i spørgsmål vedrørende området retlige og indre anliggender eller domstolskontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet. Ifølge formanden bør gruppen derfor afholde sig fra at fremsætte konkrete henstillinger og snarere henlede konventets opmærksom på dette emne og de forskellige bidrag fra konventsmedlemmerne med henblik på drøftelse ved en passende lejlighed.